

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Σάββατον, 4^{ον} /17^{ον} Μαρτίου 2012, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, εἰς τήν ἔρημον τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Εἰς τήν Ἱεράν αὐτήν Μονήν ἡσκήτευσεν ὁ Ἅγιος Γεράσιμος μετά τήν ἔλευσιν του εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἀπό τήν Λυκίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τό ἔτος 451 μ. Χ., ἔτος τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ ὁποία ἐθέσπισε τό Χριστολογικόν δόγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν μιᾷ ὑποστάσει καί δύο φύσεσιν ἐναντίον τῶν ἔκτοτε ἀρξαμένων μονοφυσιτικῶν κύκλων, πρεσβευόντων ἕως τῆς σήμερον τήν θείαν μόνον φύσιν διαμείνας ἐν τῷ Κυρίῳ καί ἀπορροφήσασαν τήν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ φύσιν.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἐπηρεασθεῖς ἀρχικῶς ἐκ τῶν μονοφυσιτικῶν κύκλων, ἐπεστράφη εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν υπό τοῦ πατρός τῆς Ἐκκλησίας Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, προηγηθέντος ἐκ τῆς Καππαδοκίας εἰς τούς Ἁγίους Τόπους ἀπό τοῦ 420μ.Χ. καί καθωδήγησεν εἰς τήν ὡς ἄνω Μονήν πλήθη μοναχῶν, ἀναδειχθεῖς Μέγας πατήρ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ μοναχισμῷ.

Εἰς τήν ἱεράν αὐτήν Μονήν ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέραν, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους καί Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, ἱερομονάχων καί ἱεροδιακόνων, παρουσία καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Πρός τούς προσελθόντας πολυπληθεῖς πιστούς ἐκ διαφόρων τμημάτων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου καί προσκυνηταί ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλήν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων... καί γάρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε καί τήν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετά χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρεῖττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καί μένουσαν», (Ἑβρ. 10, 32-4), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Τήν κρεῖττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καί μένουσαν ἐδίωξεν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος διά τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἐν τῇ ἐρήμῳ

τοῦ Ἰορδάνου ἐγένετο κάτοχος καλυτέρας περιουσίας. Περιουσίας, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς, πού εἶναι μόνιμος καί αἰωνία.

Τοὺς οὐρανίους μονίμους καί αἰωνίους καρπούς τῆς περιουσίας τοῦ Ὁσίου Γερασίμου ἤλθομεν νά ἀπολαύσωμεν καί ἡμεῖς διὰ τῆς κοινωνίας τῶν ἀχράντων μυστηρίων τοῦ Κυριακοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Γεύσασθε καί ἴδετε», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός, «ὅτι χρηστός ὁ Κύριος», (Ψαλμ. 33,9).

Ναί, ἀγαπητοί μου, Αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός λέγει: «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὁδὸν καί τὴν ἀλήθειαν καί τὴν ζωὴν ἐγνώρισε καί ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἀναδειχθεὶς οὕτω λαμπρόν ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ κειμήλιον, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Οὐ γάρ ἂν τις ἅγιος εἶη ποτέ καί διὰ πολιτείας ἥξει τῆς κατ' ἀρετὴν μὴ οὐχὶ ποδηγοῦντος αὐτόν εἰς ἅπαντα τοῦ Χριστοῦ, οὐδ' ἂν αὐτῷ συνάπτοιτο τῷ Θεῷ καί Πατρί μὴ οὐχὶ πάντα μεσιτεύοντος τοῦ Χριστοῦ», κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὁδός ἡμῶν, διότι διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἅγια (Ἑβρ. 9,12), δι' αὐτοῦ δέ εἰσέρχεται καί πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν. Καί τοῦτο, διότι διὰ τοῦ σαρκωθέντος καί ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἀπεκατεστάθη καί διατηρεῖται ἀσφαλῶς ἡ κοινωνία μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου, οὐρανοῦ καί γῆς ὁρατοῦ καί ἀοράτου κόσμου. «Οὐδεὶς θείας ἀναδειχθήσεται φύσεως κοινωνός, εἰ μὴ διὰ Χριστοῦ μόνον. Εἰ γάρ μὴ ἐμεσίτευσε γενόμενος ἄνθρωπος, οὐκ ἂν εἰς τοῦτο μακαριότητος προὔβη τὰ καθ' ἡμᾶς», διδάσκει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Ὁ ὅσιος Γεράσιμος, ἔχων ὡς πρότυπον ἀσκήσεως τὸν κήρυκα τοῦ βαπτίσματος τῆς μετανοίας Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἀνεδείχθη ὄντως θείας φύσεως κοινωνός, δηλονότι συμπολίτης τῶν θείων νοερῶν καί αὐλῶν ἐν οὐρανοῖς δυνάμεων «ὧς ἐωσφόρος ἐκλάμπας ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας», ψάλλει ὁ ὑμνωδός του.

Εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί δὴ εἰς τό πρόσωπον τοῦ Ὁσίου Γερασίμου ἀναγνωρίζομεν τὴν ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐγκαινισθεῖσαν νέαν κτίσιν, ὡς κηρύττει καί ὁ μακάριος Παῦλος: «ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα», (Β' Κορ. 5, 17).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν καινότητα ζωῆς προβάλλει σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας διὰ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Καί ἐδῶ, εἰς ταύτην τὴν καινότητα, τὴν ἐν Χριστῷ δηλονότι ζωὴν, καλούμεθα νά εἰσέλθωμεν πάντες. Καί τοῦτο, ἀγαπητοί μου, διὰ νά μὴν γίνωμεν ὅμοιοι μέ τὸν ἄφρονα ἄνθρωπον τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς, τὸν εἰπόντα: «καί ἐρῶ τῇ ψυχῇ, ψυχὴ ἔχεις πολλά ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά, ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου», (Λουκ. 12,19). Τὴν ἐμπειρίαν τῆς ἀφροσύνης τοῦ ὡς ἄνω ἀνθρώπου δοκιμάζουν πολλοί ἐκ τῶν συνανθρώπων μας, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὰ κηρύγματα τῶν ψευδοπροφητῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν θέσιν τῆς θείας ἐν Χριστῷ οἰκονομίας ἔστησαν τὴν ὑλόφρονα οἰκονομίαν τῆς ἀπάτης, τῆς ἀπογοητεύσεως καί ἰδίως τῆς κοσμικῆς συγχύσεως.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος ἐκ νεότητος ἠκολούθησεν τὸν τῆς ἀληθείας οἰκονόμον, Χριστόν τὸν θεόν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐβδελύχθη τό ἄστατον τῆς

κοσμικῆς συγχύσεως. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ὑμνωδὸς ἐν προκειμένῳ: «Πάτερ θεόφρων Γεράσιμε, ἀναπερώσας τὸν νοῦν, πρὸς θεόν διὰ πίστεως κοσμικῆς συγχύσεως ἐβδελύξω τὸ ἄστατον καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος τῷ παντεπόπῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ σθένει δηλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Πατήρ ἡμῶν θεόφρων Γεράσιμος προβάλλει ὡς τὸ ὁρατὸν παράδειγμα μεταξὺ τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου ἐφανερώθη εἰς αὐτόν καὶ δι' αὐτοῦ ὁ ἀνεξιχνίαστος πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ καὶ τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «Ἐμοί ἐδόθη ἡ χάρις εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ αἰώνων ἐν τῷ θεῷ». (Εἰς ἐμέ ἐδόθη καὶ τὸ νὰ φωτίζω ὅλους ποία εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ οἰκονομία, ποία δηλαδή εἶναι ἡ νέα τάξις πραγμάτων καὶ ἡ νέα τακτοποίησις πού ἐπῆλθε μέ τὴν παροχήν τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ).

Ἀπὸ αὐτόν τοῦτον τὸν φυσικόν ἔρημον τόπον τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τοῦτον τόπον ὁ ἐν Χριστῷ πλέον ἀσκητὴς Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος μᾶς καλεῖ νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς συγχρόνου καὶ τραγικῆς πλέον πνευματικῆς ἐρήμου, δηλονότι τοῦ ἀστάτου τῆς κοσμικῆς ἡμῶν συγχύσεως, βοῶν καὶ λέγων «Προσέλθετε πρὸς αὐτόν τὸν Χριστόν καὶ θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦ καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ» (Ψαλμ 33,6). (Ἐλθετε λοιπὸν πρὸς Αὐτόν ὅλοι οἱ θλιμμένοι, διὰ νὰ λάβητε τὸ φῶς τῆς χαρᾶς σας καὶ τὰ θλιμμένα πρόσωπά σας δέν θὰ διαψευθοῦν τῆς ἐλπίδος σας, θὰ χαροῦν).

Ἴκετεύσωμεν τὸν ἐορταζόμενον Ἅγιον ἡμῶν Γεράσιμον καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Σύν ὁσίοις ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, Αὐτόν καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου». Ἔτι δέ εἴπωμεν: «Χριστέ Λόγε, τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν νηστειῶν ἐβδομάδα περάσαντες τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ Σου κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι καὶ ᾄσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος Σου, ὑμνῆσαι τὰ πάθη Σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς καὶ Ἁγίαν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδάμ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον». Ἀμήν».

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου, προπορευομένων τῶν Προσκόπων πέριξ τῆς Μονῆς.

Μετὰ τὴν λιτανείαν, ὁ φιλόξενος καὶ φίλεργος καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος παρέθεσε πλουσίαν νησιτίσιμον τράπεζαν εἰς πάντας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/WSmV6iws5B4>

ngg_shortcode_0_placeholder